

**[Stavad]**

et enkelt afsnit i statsministerens besvarelse. Forbavelsen blev ikke mindre, da hr. Flemming Hansen fulgte op med et meget forarget indlæg. Det bringer mig til at stille et spørgsmål til statsministeren.

Vi sad for en måneds tid siden i nogle forhandlinger. Over for os sad finansministeren, økonomi- og skatteministeren, industri- og energiministeren og miljøministeren. På den anden side af bordet sad hr. Bilgrav-Nielsen, fru Marianne Jelved, hr. Poul Nielson og undertegnede.

Jeg går ud fra – det ville i hvert fald være naturligt – at de fire ministre har orienteret i det mindste statsministeren om, hvad der foregik under forhandlingerne, at finansministeren eller en af de andre ministre har orienteret statsministeren om, at det var regeringen, der bragte en generel CO<sub>2</sub>-afgift på bane under forhandlingerne, at det var regeringen, der foreslog Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, at man fra 1. januar 1993 indførte en generel CO<sub>2</sub>-afgift på erhvervslivet, ganske vist med mulighed for undtagelser, som det også er vedtaget i det socialdemokratisk-radikale forslag, og at det var regeringen, der ville have fremrykket CO<sub>2</sub>-afgiften på husholdningerne fra det socialdemokratisk-radikale forslags 1. januar 1992 til allerede den 1. juli.

Jeg må sige, at det undrer mig, at statsministeren sagde det, statsministeren sagde, når alle, der har fulgt forløbet, ved, at når det brød sammen, så skyldtes det, at regeringen ikke ville medvirke til den aktive del af forslaget, som skulle give arbejdspladser, og ikke ville risikere, at underskuddet på statsfinanserne blev mindre, fordi der blev penge i overskud.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Min tidligere bemærkning om de to minutter har ikke båret frugt alle vegne.

(Kort bemærkning).

**Lykketoft (S):**

Da jeg så, at fru Marianne Jelved bad om en kort bemærkning, tænkte jeg: Fru Marianne Jelved er nok på vej op for at forsvare vores fælles projekt om CO<sub>2</sub>-afgiften. Men det var ikke det, fru Marianne Jelved valgte at bruge ordet til. Det var derimod en lidt, synes jeg, mangelfuld udlægning af, hvad Socialdemokratiet mener om den offentlige sektor.

Det, der er problemet, fru Marianne Jelved, i forhold til kommunerne næste år, er, at hvis man ikke gør noget ekstraordinært, så er diskussionen ikke, om de skal have lov til at bruge en masse flere penge. Så er diskussionen, at de skal fjerne en masse aktiviteter og en masse ansatte i forhold til det niveau, de har nu.

Jeg vil i øvrigt godt gøre et par bemærkninger om CO<sub>2</sub>-afgiftsdebatten. Jeg synes, den har været præget af regeringens manglende vilje til at gøre noget reelt for at aflaste miljøet, men jeg synes også, at den måde, debatten føres på – det gælder statsministerens indlæg og hr. Flemming Hansens indlæg i dag og mange andre indlæg ude i landskabet – er en selvstændig belastning for miljøet.

Hvis det var så skrækkeligt med det forslag, som regeringen hævder, så burde regeringen gøre det til et kabinetspørgsmål. Det er det imidlertid ikke.

Det er en usand historie, der fortælles, og det er i virkeligheden rystende, når både Industrirådet og Finansministeriet kan få sig selv til at regne på nogle helt andre præmisser end dem, som udtrykkeligt er nedlagt i det forslag, der er vedtaget af Folketinget.

Der er lagt op til et meget afbalanceret forslag, hvor der tages meget vidtgående hensyn til de virksomheder, der er afhængige af procesenergi og har et konkurrenceevneproblem. Men man synes tilsyneladende, det er morsommere og vigtigere at skræmme tillidsmænd frem på et fejlagtigt grundlag, jage investeringer væk fra Danmark på et usandfærdigt grundlag, end det er at vedstå de forpligtelser, vi alle sammen burde have for at gøre noget hurtigt og effektivt i forhold til miljøet, og i øvrigt også, som hr. Stavad var inde på, vedstå, hvad man selv for få uger siden i forhandlinger var inde på at ville medvirke til.

**Finansministeren (Henning Dyremose):**

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at vi har selv sagt refereret for statsministeren, hvad der foregik under den forhandling. Vi refererede også det, som hr. Stavad glemte at sige fra talerstolen, nemlig at vores tilbud var baseret på én helt klar forudsætning, nemlig at CO<sub>2</sub>-afgiften på erhvervslivet skulle gennemføres sammen med de andre EF-lande på samme måde, med samme satser og med samme undtagelser. Det var en betingelse helt fra starten, og det er lige præcis det, statsministeren sagde i sin tale.